

W NIEDZIELĘ DNIA 4. MARCA 1804.

L u t y 1804.	
Dzie Miesiąca.	Stopień Termometru.
16	— 4,8
17	— 5,8
18	— 4,7
19	— 2,4
20	— 2,2
21	— 2,2
22	— 0,3
23	† 1,6
24	— 3,2
25	— 2,3
26	— 5,0
27	— 3,9
28	— 1,4
29	— 0,9

Naywiększe zimno było w przeszłym miesiącu d. 13 Lutego zrana przy wschodzie słońca — 8,2 stopniow. Zaś naywiększe ciepło d. 1 Lutego w południe † 9,2 stopniow. Panujący wiatr był zachodni.

Z Wiednia d. 25. Lutego.

J. C. K. M. raczył terazniejszego Xzęco Biskupiego Gurgickiego w Karentyi podproboszcza xiędza Antoniego Dresdnera z całym jego pokrewieństwem, przez nayłaskawszy względ na jego zastugi przy dozorze chorych pod czas dwóch ostatnich kampanii,

do stanu rycerskiego krajowego wynieść.

Jędrzeja Dompierę C. K. dozorcę składu soli w Trydencie raczył J. C. K. M. wynadgradzając jego gorliwość w wyratowaniu C. K. kassy i sprzętow pod czas wpadnienia nieprzyaciela 1796 roku do Trydentu, do godności ślactwa krajowego nayłaskawiej wynieść.

Z Naywyższego rozkazu oznaymuie się patriotyczny czyn państwa Ochrymowce w Tarnopolskim cyrkule w wschodniej Galicyi, które z dobrowolney chęci przystawilo bez płatnie 20 metz żyta i tyleż owsa na potrzeby kraiu.

Od kilku miesięcy znajduje się tu medycyny doktor Castberg z Kopenhagi, który z rozkazu i kosztem rządu krol. duńskiego obieżdza większą część Europy dla zwiedzenia instytucow głuchoniemych w Kiel, Berlinie, Lipsku, Wiedniu, Waitzen, Genui, Bordeaux, Paryżu, i przeięcia ich sposobu uczenia. Gubernium niższej Austryi uwiadomione o ślactnym celu tego poselstwa, zaleciło natychmiast dyrektorowi tutejszego instytutu głuchoniemych, Jozefowi Maiowi, aby nie tylko obiaśnit wspomniouego podróżnego o urządzeniu tego instytutu, ale także nauczył go sposobu uczenia głuchoniemych.

Dyrektor May stosownie do tego zlecenia oświecił we wszystki n doktora Castberg, który tak dalece przeniął sposob uczenia, że sam w oczach dyrektora uczył głuchoniemych, i przekonał się o dobroci tego urządzenia w formowaniu na użytecznych dla współczesństwa tych nieszczęśliwych ludzi.

Podług doniesień z Oedenburga d. 15 t.m. pomimo złych dróg spadły na tamtejszych targach od 14 dni znacznie ceny zboża, a po zbożu i bydło nierogate, i dotąd jeszcze spadają.

Do wolnego portu tryeńskiego zawinęto w przeszłym roku 185 austriackich okrętów z bogatym ładunkiem z śródziemnego i czarnego morza, a z lewandzkich portów i amerykański z Baltymore z cukrem, pieprzem, rumem &c., 3 duńskie z stokfiszem, i angielski, 6 neapolitańskich z oliwą, cytrynami, pomarańczami &c., 2 tureckie z rodzenkami, 11 papieżkich z zbożem, miedzią, jedwabiem &c., 1 jónski z oliwą, wódką, figami &c. i włoskiej Rzepltey z jabłkami i kasztanami, 2 rosyjskie z bożem &c., 3 hiszpańskie z cukrem, indygo, z farbownem drzewem &c. Ogółem 216 okrętów.

Z Petersburga d. 3. Lutego.

Dzisiejsza dworska gazeta oznaymuie następujący "Naywyższy rozkaz *J. Imper. Mei przy parolu w Petersburgu ogłoszony.* D. 15 Stycznia: Będzie 8 załogowych batalionów utworzonych, 1 na połowy stopień, a 7 na wewnętrzny: na połowy stopień będzie z załogi Wileńskiej w inspekcji Litewskiej batalion utworzony; na wewnętrzny stopień, 1 batalion w Mińsku w inspekcji Litewskiej; 2gi Ekatarynostawski w Kiiowskiej inspekcji; 3ci Wołogdeński, 4ty Weliko-Ultiugski w Moskiewskiej inspekcji; 5ty Ufaszki, 6ty Wetkaski w Orenburskiej inspekcji, a 7my Władokaukaski w inspekcji tegoż nazwiska. „

Medyczne kolegium jest już zniesione, a na jego miejscu w wydziale ministra wewnętrznego postanowiona została osobna kancelarya medyczna dla całego państwa pod dykcyą barona Kampenhausen, dotychczasowego członka kolegium medycznego. Ta kancelarya składa się z 2 oddziałów, uczonego i ekonomicznego; pierwszym zawiaduje radca stanu Karpiński, drugim kolegiálny radca Karneiew. Wiele tutejszych medyków są iey honorowemi członkami mianowani.

Ważna praca ułożenia xięgi ustaw cywilnych dla rosyjskiego państwa, nad którą zniesiona teraz prawodawcza komisya od wielu lat pracowała, zlecona teraz została samemu prezydentowi akademii umiejętności P. Nowosilcow, którego czynność, znajomość rzeczy i sposob myślenia obdarzy zapewne wkrótce poddanych rosyjskich długo oczekiwanym dziełem.

Przy zaślubieniu W. Xżny Maryi otaczające ją osoby hojnie od Imperatora Jne obdarzone zostały. Guwernantka iey otrzymała 50,000 rubli w gotowych pieniądzech, pierwszy iey nauczyciel radca stanu Storch 5000 rubli, a radca kolegiálny Krafft, także iey nauczyciel, 2000 rubli.

Z rozkazu Jego Imper. Mei projekt ministra handlowego tytularnego radcy Ossipa Krasiskoi, aby żydom pozwolony był nadgraniczny handel w prowincyach dawniey polskich, nie będzie dla wielu zachodzących trudności do skutku przywiedziony.

Nadmorskie cło przyniosło tu w roku przeszłym 7 mill. 79,396 rubli. Wyprowadzono towarów za 31 mill. 893,962 rubli. Sami Anglicy wywieźli za 20 mill. 225,329 rubli, a wprowadzili za 7 million. 835,751 rubli.

Z St. Domingo d. 2. Grudnia.

Wyszło tu następujące pismo:

Odezwa Dessentiala, Chrystofa i Clerveaux, naczelnikow na St. Domingo, w imieniu czarnego ludu i kolorowych mieszkalców St. Domingo.

" Niepodległość St. Domingo jest ogłoszona. Przywrócenie do początkowej naszej godności, oznajmiłszy uroczyste nasze prawa, i poprzyślegamy nie ustępować ich żadnemu na świecie mocarstwu. Okropna zasłona przesądu jest zerwana, i na zawsze zerwana. Biada temu, koby się poważył, zkrwawione iey jeszcze skupiać szczątki. Pośladicze własności na St. Domingo, którzy się po obcych tułacie krajach! ogłaszając naszą niepodległość, nie mamy wcale zamiaru bronic wam powrotu do waszych własności. Daleką jest od nas tak niesprawiedliwa myśl! Wiadomo nam dobrze, że wielu z pomiędzy was rzekło się dawnych swoich błędów, odprysnęło się niestusznych i przesadzonych uroczczeń i uznano słuszność sprawy, za którą od 12 lat krew naszą przelewamy. Z osobami, oddającemi nam sprawiedliwość, będziemy jak z bracią postępować. Niechay zawsze będą pewni naszego szacunku i przyjaźni i powracają na łono nasze! Bóg, który nas wspiera, Bóg wolnych ludzi, nakazuje nam podać im nasze zwyciężkie ręce. — Co się zaś tyczy tych, którzy upoieni głupią dumą, samoisłnemi są niewolnikami kary godnego przywłaszczenia, i tyle zaślepieni, że wierzą, iż są wyborem natury i od nieba przeznaczeni, aby naszeni byli panami i tyranami — tacy ludzie niechay się nigdy do ziemi St. Domingo nie zbliżają! a jeżeli się kiedy tu pokażą, kaydany tylko i wyprowadzenie ich czeka. Niechay tam gdzie są, pozostań! Niechay dręczeni zastużoną nędzą, i wzgardzeni od dobrych ludzi, których aż nadto długo uciskali, nigdzie nie doznają litości! — Poprzyślegliśmy, nie słuchać żadnego

głosu, któryby nam o niewoli wspomniął. Będziemy nieubłaganemi, a może nawet okrutnemi, przeciw tem woyskom, które zapomniawszy o celu, za który w roku 1789 same walczyły, przybędą z Europy przynosząc nam śmierć i niewolę. Nic nie masz drogiego i wszystkie środki są dla ludzi godziwemi, kiedy im idzie o wydarcie im naydroższego dobra i błogostawieństw. Chociażby nawet strumieniami krew przelewali, chociażby nawet siedem z ośmiu części świata spuścizyli dla utrzymania swey wolności, tedy przed sądem Opatrzności będą niewinnemi, bo ta nie na to stworzyła ludzi, aby pod ciężkiem i sromotnem stękali iarżmen. — Jeżeli wczaię rozmaitych zdarzeń pod czas insurrekcyi, niektórzy mieszkańcy, którym nic do zarzucenia nie mieliśmy, stali się ofiarą zapalczywości małej liczby żołnierzy lub plantownikow, którzy zaślepieni będąc pamięcią dawnych cierpień, nie umieli rozeznac dobrych i ludzkich właścicieli, od tych którzy nieczułemi i okrutnemi byli; tedy optakujemy z rozrzewnieniem ich smutny koniec, i oświadczamy przed całym światem — lubo zlechni przeciwnie o nas mówić będą — iż te zaboystwa przeciw chęciom serc naszych popełnione zostały. W położeniu w jakim się osada znajdowała, nie podobną było rzeczą zapobiedz zupełnie takowym niegodziwościom. Kto zna cokolwiek dzieie świata, wie, że lud wyflawiony na domowe burze, chociażby był nayoświecześniey, dopuszcza się wszelakich zdrożności, a władza naczelnikow, będąc jeszcze za słabą w czasie rewolucyi, nie potrafi przyzwolicie ukarać winnych, znajdując wszędzie nowe zawady. Lecz teraz, kiedy nam utrzenka pokoju maiey burzliwe otwiera widoki; teraz, kiedy po zaburzeniach okropney wojny nastąpiła spokojność po zwycięztwie, teraz wszystko nową musi wziąć postać na St.

Domingo, i rząd jego na przyszłość będzie rządem sprawiedliwości. — Dań w głównej kwaterze w twierdzy Dauphin 29 Listopada 1803. — Podpisano *Dessalines*.

Christophe.

Clerveaux.

D. 20 Listopada jeszcze nim Dessalines wszedł w negocjacje z generałem Rochambeau, przygotował już był odezwę, którą prezydent w Cap français ogłosił. W tej odezwie zapewnia mieszkańcom bezpieczeństwo i opiekę, tak jak innem miastom już był zapewnił. Każdemu mieszkańcowi, który chciał z armią francuską odptynać nie wzbraniano &c.

Z Londynu d. 9. Lutego.

Nakoniec oznaymiła gazeta dworska pod dniem 7 następujące urzędowe doniesienia admirała Duckworta o opuszczeniu St Domingo przez Francuzow.

" Naczelný jenerał francuzki Rochambeau widząc się być ze wszystkich stron ścisniony, postął do angielskiego morskiego kapitana Loring z propozycją: że chce opuścić Cap français, jeżeli on i jego gwardya z 400 do 500 osób złożona, będzie odesłana do Francyi, nie biorąc jey za jeńców wojennych, i jeżeli mu do przewiezienia się pozwolone zostaną okręty Surveillante i Serf. — Kapitan Loring odrzucił tę propozycją; Rochambeau tym czasem był przymuszony ustąpić z całą artylerją Kapu jenerałowi Dessalines. Ten pozwolił mu 10 dni czasu do odptynienia z swem wojskiem, i domyślał się, że Rochambeau pochlebiał sobie, iż przy ciągłej od 3 tygodni burzy morskiej, będzie się mógł angielskim okrętom w przeciagu tego czasu wynieść. Ale skoro kapitan Loring postrzegł powiewającą banderę czarnych z twierdzy i portu, wysłał kapitana Blingh na ląd dla dowiedzenia się coby tam zaszło. Zaledwo ten

do portu wpłynął, aż wypływa na przeciw niego francuzki officyer Barre, prosząc go usilnie aby się udał na okręt Surveillante dla zawarcia kapitulacyi, przez którą wszystkie okręty i statki Królowi Jmć W. Brytanii oddane zostaną, ponieważ Murzyni grożą ogniem strzelać do nich kulami. Gdy potem doniesiono Dessalinowi o tej kapitulacyi bardzo był niekontent i zaledwo potrafił wymodz na nim odstąpienie od spalania tych okrętow. Oto jest

Kapitulacya zawarta na okręcie Surveillante przy Cap français d. 30 Listopada 1803.

1) Francuzkie wojenne i kupieckie okręty stojące w tym porcie na kotwicach mają być Anglikom oddane. Zezwolone; 2) Żołęga francuzka z Cap français, która z swoimi rzeczami zaambarkowała się, idzie w niewolą wojenną i będzie do Europy odesłana, obowiązując się na słowo honoru poty nieśluzić, poki wymienioną niezostanie, co ma jako najprzódzey nastąpić. Zezwolone; 3) Wszyscy jenerałowie i officyerowie obięci w poprzednim artykule zatrzymają swoy oręż. Zezwolone; 4) Chorzy będący na okrętach Nouvelle, Zofia i Justyna, mają być prosto do Francyi odesłanemi i Anglicy dostarczą im, tak potrzeb do żywności, jako też lekarstw. Odpowiedź: Jeżeli lud na tych okrętach będący nie wystarczy do odwiezienia ich do Francyi, tedy kilku ludzi będą z innych okrętow dodanemi. Żywności i lekarstwa, które będzie można bez uszczerbku z angielskich okrętow udzielić, mają im być dodane; 5) Własność prywatna ma być za świętą uważana. Należące do armii papiery mają być szefowi głównego sztabu powrocone. Zezwolone; 6) Amerykańskim, duńskim i hiszpańskim okrętom, na które mieszkańcy St. Domingo się udali, którzy opuszczają tę

osadę, ma bydź wolno płynąc do portow zamierzonych bez żadney przeszkody. Zezwolone; iednak potrzeba dowieść, że te okręty należą do wspomnianych narodow; 7) Fregaty mają pod banderą francuzką wypłynąć i przy odbiciu dadź ognia z swych armat. Zezwolone; 8) Służący wojskowych będą uważani jako należący do armii, i nikomu, który z własney woli wsiadł na okręty chcąc się z francuzką armią puścić, nie ma bydź wolno wrocic się na ląd St. Domingo. Zezwolone. Zawarte i podpisane na okręcie *Suveillante* przy *Cap française* d. 30 Listopada 1803. — *John Blingh, kap. Tezeusza.*

Henryk Barre, kap. morski.

Jakob Boye, jen. bryg. i szef sztabu.

Rząd pozwolił przybytem do Anglii generałowi *Rochambeau* i innym iego officyrom, zostającym dotąd we wsi *Elson*, udać się na słowo honoru do *Chesterfield*, poki wymienionemi nie zostaną. Oto są nazwiska tych generałow: *Rochambeau, la Poipe, Paget, Boye, Ruault, Davayrier, Felix, Meynard, O'Gorman, Alegre, Fontaine, Leclerc, la Poipe, Hauman, Carangel, Muzio i Legey.*

Ogółem przywieziono 6000 ieńców francuzkich na *Jamaikę* z *St. Domingo*, nie licząc officyerow, których jest do 900. Rządca *Jamaiki* żądał od tamtejszego zgromadzenia pieniężney summy na utrzymanie 3000 ludzi dla zapewnienia spokoyności na tey osadzie. Zadał zaś tych pieniędzy natychmiast, ale zgromadzenie odmowilo mu ich, przywodząc, że mieszkańcy nie są w stanie nic dać, ponieważ handel i żegluga inny kierunek wzięty. Rozpuszczając zgromadzenie, wyraził w swey mowie: Bardzo żałuję, iż nie postawiliście mnie w stanie podziękować wam za pieniądze, które w terażniejszey epoce bardzo były potrzebne na wsparcie w uzbrojeniu matki o-

czyzny. Lecz spodziewam się, że po rozważnem zastanowieniu się, poznacie iak dalece naglącą jest rzeczą wesprzyć rząd w tym czasie. " Rządca tamtejszy poczynił iednak wszelkie ostrożności środki, aby z tak wielkiej liczby bawiącego tam francuzkiego wojska żadne niebezpieczne wypadki nie nastąpiły. Jeszcze d. 17 Listopada, wszyscy cudzoziemcy osobliwie Francuzi, którzy przyzwoitego za sobą nie mieli zaręczenia, przymuszeni byli oddalić się z *Jamaiki*; Francuzow odesłano na 2 statkach do *Nowego Orleanu*.

Urzędowe doniesienia o zdarzeniach na wyspie *Ceylon*, które rząd od tamtejszego rządcy *Northa* pod d. 8 Lip. r. p. odebrał mieszczą w treści: że *Kandy* w najsłabszym pokoju d. 24 Czerwca od *Igo Adigara* (naczelnika kraiowcow) atakowanem było, że major *Davie* dowodzący tamtejszą załogą, przymuszony był d. 25 kapitulować, i że wszyscy Anglicy wychodząc stamtąd przez zdradę wymordowanemi byli. Dalej, że załoga tey twierdzy składała się z 40 Anglikow i 200 *Malaiow*, którym rządca przebaczył dopomożenie mordu Anglikow, iakoż byli mu wiercami, i w ten czas nawet kiedy ich *Kandy* nanie oderznęli i przymusili złączyć się z nimi, kilku powrocilo do niego.

Rząd nasz miał odebrać wiadomość, że wkrótce przedsięwzimą Francuzi wylądowanie.

Z Ratyzbony d. 4. Lutego.

Na wczorayszym seymu posiedzeniu *Hessdarmstadt, Anhalt, Hohenzollern* i *Fursteuberg* głosowali w kollegium Xiążąt względem głosow męzkich. Naradzenia względem tego przedmiotu na pierwszych po karnawale posiedzeniach rozpoczęte będą.

Z Paryża d. 13. Lutego.

Narodową flotylą w Boulogne dowodzi tymczasowo kontra admirał Lacrosse, który był dawniej w Martynice. Admirał Bruix zaczęła mieć się łopiey.

Codziennie spodziewają się, że pierwszy konsul nad brzegi wyjedzie.

Rozgłoszone na nowo wiadomości o pokoju są bez żadnego fundamentu; rząd angielski odrzucił ośtatnie propozycyę do pokoju.

Ob. Reinhard, który pojechał na profesora filozofii z Kolonii do Moskwy, zatrzymał za pozwoleniem rządu tytuł z prerogatywą obywatela francuzkiego.

Wzmiankowana dawniej zagraniczna hrabina, która Pani Demidoffowej wykradła była dyamentową koronę, została od tutejszey policycyi za tę kradzież na dwuletnie więzienie skazana. Oboje państwo Demidoffowie byli jako świadkowie do tey sprawy wzywani i bardzo sobie ślachtetnie względem bywszey swey przyjaciółki postąpili: chcieli ją koniecznie wyratować, i chętnieby podobno poświęcili byli swoy kleynot, aby tylko zatrzeć tę sprawę, która tyle łosztu narobiła; ale nie można już było przerwać biegn sprawiedliwości. Wszystkie nawet zabiegi cudzoziemców i iey krewnych daremnie mi były.

Odkryty niedawno spisek miał być daleko niebezpieczniejszy niżeli z początku mniemano. Zapewniają, że 150 ludzi miało wdziać mundur przewodników Bonapartego, porwać go z Malmaison lub z polowania i zagranicę wywieść. Mundury te miało z wyznania nie iakiego Grele uwięzionego w Templu odkryć. Liczbę uwięzionych podają do 40 osób. Dowodczy Szuanow Georges o kwadrans tylko nie złapano we wsi Taverny, gdzie u jednego włóściana nocował, i ciepłą ieszcze iego posiel znaleźiono. Podług wyznania wspoin-

nionego wyżej Grele, udali się policyanie dożony jednego tutejszego gospodarza gościnni. Znakiem spisku miał być angielski pieniądź. Policyanie pokazali rzeczoney k biece takowy pieniądź; lecz ona udała iakoby tego znaku nie rozumiała. Nakoniec ściągnęli iey z ręki rękawiczkę i znaleźli w niej takiz pieniądź. Otworzono iey biorko i znaleziono w nim list, w którym iey zalecono, aby tego i tego dnia zaniosta do pewnego domu na ulicy Bourgogne au Marais 20 butelek wina i tyle razy u drzwi zadzwoniła. Policyanie wzięli 20 butelek wina, udali się do owego domu, zadzwonili tyle razy ile było przepisane i znaleźli tam zgromadzonych ludzi, którzy nadaremnie do obrony się wzięli. Z jednego tylko pistoletu mogli wystrzelić, którym nikogo nie zranili. W liczbie aresztowanych tam znajducie się Jan Marie zaufaniec Georges i znany roboynik, daley niaciaki Victor, który już do spisku 3 Nivos należał, procz tego kucharz Georges i t.d. Nad brzegami aresztowano także 14 podeyrzanych cudzoziemców. Policya przedsięwzięta ogółem nayedogodniejsze w tey mierze środki. Aresztowana także iest tymczasowo pewna dana, ponieważ Hyde, który do spisku 330 Nivos należał, u niej mieszkał.

Jenerał Marmont pojechał już do Hollandyi na objęcie tam dowodztwa nad woyskiem francuzkim.

Rządca paryzki, jenerał Murat, będzie dawał 2 razy w tygodniu audyencyę w swoim pałacu na kapucyńskiej ulicy; wszystkie prozby do niego muszą być na piśmie podawane.

Pierwszy konsul podał senatowi 6 kandydatow na wakujące w nim miejsca, w liczbie których znajduią się Boilly d'Anglas i bywszy minister w Rzymie Cacault.

Wielu trybunow otrzymali inne urzędy:

Trybun Riouffe jest mianowany prefektem departamentu złotego brzegu, a trybun Chauvelin departamentu Lizyi.

Naynowszą modą jest tu suknia podług Królowy Matyldy.

Korweta Fauvette z Tulonu zabrała po 4 godzinney walce angielską bombardę na wodach Mentone.

Ob. Cuvelier, dowódzca legionu przewodników tłumaczów, którzy do wyprawy przeciw Anglii są przeznaczonemi, kazał tu na wszystkich regach przyklepić odezwę w angielskim i francuzkim języku, wzywając do legionu tych wszystkich, którzyby do tego potrzebne mieli przynioły, a osobliwie zbiegłych do Francyi Irlandczyków.

Zapewniają, iż na żądanie Bonapartego, wkrótce będzie dana na tutejszym jedynym teatrze tragedia Hircyuszow. Hymn wojenny Wilhelma zdobywcy jest ta teraz modną śpiewką; sztuka jednak z której jest wyjęty nie będzie więcej jako nieprzystoyna graną.

Oprócz P. Humboldt, Wiebekind, Klapproth, Gauss i Piazz, którzy są obrani korrespondentami instytutu narodowego, byli także proponowani na tenże stopień PP. Zach, Schuber, O bers, Oriani, Burg &c.

W czasie choroby ministra Talleyranda dowiadywał się pierwszy konsul codziennie o jego zdrowie, i posłał mu swego nadwornego lekarza Corvisarda. Wydziałem jego zawiadywał tym czasowo Ob. Caillard.

Z Berna d. 3. Lutego.

Bywszy landmann Afry ogłosił list, który jenerał Ney minister francuzki pisał do niego na dzień ieden przed swoim odjazdem do Paryża "Możesz wierzyć (wyrusza w tym liście) że nigdy nie zapomnę o Szwajcaryi; nieprzeżanę nigdy pragnąć iey szczęścia i szczęśliwym się nazwę, jeżeli dadz iey tego dowody wydarzy mi się sposobność. Proszę

cię abyś w tey mierze był moim tłumaczem przed wszystkimi kantonami. W momencie gdy obydwaj opuszczamy nasze urzędy, jest rzeczą nader przyjemną równie dla ciebie iak i dla mnie, że widzimy Szwajcaryą w położeniu daleko szczęśliwszym od tego w jakim nam powierzona była. Jeden jest tylko jeszcze przedmiot, który nam nieiakieś zmartwienie sprawić powinien. Staratem się już przestać moiemu rządowi naydokładniejsze rapporta względem skutkow terażniejszych i przyszłych wyroku pod dniem 6 Brumera zapadłego, że zaś pewny jestem ze związku pomiędzy Francją i Szwajcaryą wzbudzą jedynie w I. Konsulu same uczucia wspaniałe i zgodne z iego przychylną dobroczynnością dla waszego kraju, spodziewam się, że podpisze traktat handlowy przyjemny dla Szwajcaryi. Jak tylko stanę w Paryżu dopomagac dla otrzymania go, ile w moiej mocy będzie nie przestanę i anywiększym moim będzie to ukontentowaniem jeżeli będę mógł donieść, że wasze żądania i moie chęci łaskawie przyjętemi zostały &c.

Odebraliśmy świeżo wiadomości donoszące, że memoryał naszych kupcow, który rządowi francuzkiemu udzielonym został dobrze przyjęty był w Paryżu i pochlebiamy sobie, że propozycye w nim umieszczone względem zapewnienia, które damy Francyi jeżeli dozwoli nasze towary do krajow swoich wprowadzac, przyjętemi będą. Wiemy także, że od dni 15 ciągnie się korrespondencya względem tego przedmiotu pomiędzy nowym landmanem Szwajcaryi i ministrem helweckim w Paryżu Maillardos, który ma nadzwyczajne i nieograniczone pełnomocnictwo do ukończenia tego interessu.

Z Kolon i d. 3. Lutego.

Dnia 23 p.m. władze konstytucyjne w Akwizgranie obchodzily ucztą obywatelską

rocznicę Karola Wielkiego koronowanego w tym mieście Cesarzem Gaulow. Bohater ten nader lubił to miasto i w nim popioły jego spoczywają. Zona jenerała Franceschi kommanderującego w Akwisgranie tegoż samego dnia powiła syna; obywatele obchodzący tę rocznicę wystali do jenerała deputacją wieszającą mu syna i prosząc aby nowo narodzonemu dał imię Karola, które jenerał dodał do imienia Napoleona, które poprzedniczo już był dla syna przeznaczył.

Z Luki d. 24. Stycznia.

Pozawczoraj władza wykonawcza przystąpiła do losowania dla wybrania 3 członków z rady starszych, którzy z niej wysiść powinni stosownie do konstytucyi. Los padł na obywatelów Askaniusza Mangi, Franciszka Belluomini, i Piotra Aniela Guinigi. Wczoraj rada wielka zatrudniała się nowemi na ich miejsce wyborami: obywatel Franciszek Belluomini na nowo wybranym został w pośród powszechnych oklasków, lud odprowadzał go aż do jego domu z radosnemi okrzykami; też same oklaski powtórzone były w wieczor na teatrze. Trzeba wiedzieć, że obywatel Belluomini był członkiem tymczasowego rządu w czasach nader trudnych, od zaprowadzenia zaś nowego rzeczy porządku nieustraszył poważania i zaufania, jakie dawniej posiadał. Na pierwszych swoich posiedzeniach rada wielka zatrudniła się wyborem dwóch jeszcze członków.

Z Auspurga d. 9. Lutego.

Wczoraj przebiegł przez nasze miasto goniec Bawarsko-Palatyński z Monachium do Paryża.

Dowiadujemy się z Gunzbarga, że Arcy Xzę Ferdynand jako niniejszy posiadacz Bryzgowii oświadczył stanom tego kraju, że niechce pobierać dochodów z Bryzgowii i Ortenau dopoki los tych prowincy w czasie wojny zniszczonych polepszonym niebędzie.

Przed niejakim czasem J. C. K. Mść dał nowy dowód swoiey dla tego kraju łaski rozkazawszy mu wypłacić 80,000 ryń.

Z Bruxelli d. 4. Lutego.

Oczekujemy tu jeszcze z departamentów nadreńskich niektórych oddziałów wojsk, które udadzą się małą nad brzegi morskie.

Prefekt nasz wydał do wszystkich prezydentów miast w jego zakresie będących następujący okólnik. "Obywatele Prezydenci upraszam was iż rząd postanowił, że domy i ogrody należące do kościołów parafialnych w bywshy Belgii nie będą sprzedanemi i będą oddane pod zarządzenie Xięży służących przy kościołach. Stosownie zatem do tego, jeżeli macie w swoim okręgu jakowy kościół filialny w którym odprawia się nabożeństwo przez wikarego podległego plebanowi lub ustanowionego przez arcybiskupa, iestescie upoważnionemi do oddania mu w posiadłość domu i ogrodu. Zachodziła jeszcze wątpliwość, obywatele prezydenci, czyli fundacye na insze za umarłych i anniwersarze miały być utrzymane, rząd postanowił, że różne dobra dochody i fundacye z obowiązkiem odprawiania mszy i anniwersarzew i innych usług religijnych, składające dochody kościołów są objęte rozrządzeniami wyroku pod d. 7 Termidora roku II zapadłego, i że jako takie pierwszemu swojemu przeznaczeniu powróconemi będą. Zlecam wam abyście o tych rozrządzeniach rządu uwiadomili xięży w waszym okręgu i one wykonali."

Do naszego miasta przybył z Londynu przez północne Niemcy sławny kunsztmistrz. Utrzymał on że wynalazł wieczny ruch i zamyśla okazać publicznie swoy wynalazek, tak jasno aby o nim przekonał nymalej mu wierzących. Ztąd uda się do Paryża, gdzie chce pierwszemu konsulowi z swoiego wielkiego odkrycia hołd zrobić i wieczny ruch we Francyi ustalić.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 4. MACA 1804.

Dalszy ciąg wiadomości o Ormianach.

Dopiero wspomniany sławny kraio-
pierz, który długo w Astrachanie bawił, nie
najlepsze dzieło wyobrazenie o tych ludach
wschodnich.

Bydź to może, iż Ormianie coś w sobie
mają oryginalnego; co ich do takiego skłania cha-
rakteru, ale też postawiwszy się na ich miej-
scu nie jedno w nich uniewinnić można. My
Niemcy w tych smyeh co i oni okoliczno-
ściach, podobność ni lepszemi nie byli. Nasz
galicyjski i bukowiński Ormianin bawiąc się
przez większą część roku w tureckim kraju z
przyczyny swego handlu, stał się przez liczne
niebezpieczeństwa, na które jest wysta-
wiony, chytrym. Samo pożyte, do którego
z miejscowego połączenia przywyka, choćby
nawet w swym dzieciństwie nie był grubo
wychowanym, przynusza go do nadania so-
bie powierzchowności gburą, a to dla tego a-
by go z niektórych stron tureckich nie wypar-
to, ani mu tego maćności nie pozabierano
albo też wcale nie zstajono. Siami Anglicy
bawiąc się długo w Indjach wschodnich albo
i Hollendrzy w Surynam, bardzo wiele utra-
cają z naturalnie dobrego charakteru, jaki w
oczywistym mają kraju, i to w nich każdy bacznym
postrzegacz uważa. Lubo wreszcie nasz Or-
mianin i najniemiejszy nie ma ochoty do ży-
cia wojskowego, i woli raczej swe gniazdo

porzucić i do Moldawii umknąć, niż się te-
mu stanowi poddać; przecież mu przez
względ na inne przedmioty nie można nie-
przyznać pewnego ognia. Jakżeby bowiem
Ormianie radę sobie dać mogli w interesach
handlowych bez szybkiego obrotu bez
determinacyi i oparcia się, którego przy-
mioty również są potrzebnymi iak i roz-
waga? Bydź może, iż Ormianin w każdym
innym względzie wiele okazuje flegmy, że
się raczej ociąga niż jest porywczym, że
nigdy nie jest mizantropem, ani też nadto ludz-
kim; wszelako co się tycze interesów iego
handlu, pewnie jest na wszystko gotow, co
go tylko do celu doprowadzić może. Stał
się przeto grzecznym, żwawym, rażnym, i
pomimo swej w ciele grubości, która od sta-
bey konstytucyi handlarzow Żydow mało się
różni, ma jednak wszelką zwrotność; a czego
mu jeszcze do żywości w życiu niedostał, i
nadgradza mu wytrzymałość i nieskończon-
ność do punktualności.

Te wszystkie przymioty wzięte wraz z
nadmierzayną oszczędnością zaledwo oycu
familii palenia tytoniu pozwalającą, muszą
nieochybnie do bogactw prowadzić, które też
większa część tego ludu posiada. Ale nie-
estety! nieżyczliwość i zazdrość w wielu boga-
czach jest godna nagany.

(Reszta potem.)

D O N I E S I E N I A.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej oznawiają tym Edyktem JPanu Maryannie z pierwszego małżeństwa Bontaniowej, z drugiego Kordzikowskiej, że Pan Idzi Radziszewski w sprawie uskutecznienia umieszczenia go na dobrach wsi Jaroszewice w summie zł. pol. 3883 gr. 28 przeciw niej i innym żałobę podał, i opomoc sądu dopraszał się.

Gdy zaś Sądy te dla iey zagranicą mieszkania, iey tuteyszego sądowego patrona Ur. Adama Ratyńskiego z iey szkodą i iey kosztami obrońcą postanowiły, z którym proces ten podług przepisanego dla Galicyi Zachodniej sądowego Prawa rozpoczęty, i ukończony będzie, przeto ona niniejszym Edyktem upomina się, ażeby na dzień 30 Kwietnia 1804 o godzinie 9 ranney albo sama stawiała się i wyznaczonemu obrońcy dowody i dokumenta iakie ma przestata, albo innego patrona obrata, tego Sądowi tym wymienita i ta z prawa używała co do obrony swej Sprawy za nayskuteczniejsze osądzi, gdyby tego nie uczyniła i sprawy swoiey zaniedbała, szkodę stąd wypadzć mogącą sama sobie przypisaćby była winna.

Gołaszewski.
Gruszecki.
Władich.

Z Rady C. K. Sądów szlachet Lubel. Gall. Zachodniej.
Działo się w Lublinie dnia 30 Grudnia 1803.
Klimaszewski.

W Xiegarni Jana Maja na Floryańskiej ulicy pod Nrem 507. znajduje się następujące Xiązki nowe:

- 1) Nowe teoryczne i praktyczne opisanie Torfu i iego użycia z rękopisma bezimiennego praktyka z przydanemi niektórymi uwagami przez konsyliarza Riema, sekretarza towarzystwa ekonomicznego, &c. z figurami in 8 zł. pol. 5.
- 2) Osposobie budowania zubitey ziemi, czyli stawiania scian ziemnych długo trwających i od ognia bezpiecznych, osobliwie dogodnych okolicom niedostatkiem drzewa cierpiącym z figurami in 8. zł. pol. 2.

Taż Xiegarnia przyjmie prenumeratę na Dziennik ekonomiczny w Zamościu miesięcznie z figurami wychodzący, który i na ten rok się kontynuie. Prenumerata pół roczna bez pocztu kosztuje zł. pol. 20.

Tamże dostac można różnych Xiązek polskich i francuzkich.

Ponieważ miejsce Syndyka w Magistracie miasta Oświęcimia z pensją 300 ryń. teraz jest wolne, przeto dla osadzenia tego miejsca konkurs przez wysokie rozporządzenie gubernialne aż do dnia 1go Kwietnia r. b. został wyznaczonym, wszyscy więc kompetenci ktorzy jednak dekrétami Eligibilitatis tak z linii polityczney iako i sądowej opatrzeni bydzć powinni, mają się przed wspomnionym dniem w Ces. Król. Urzędzie Cyrkularnym Myślenickim zgłosić. W Krakowie d. 20 Lutego 1804.

baron Kron.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej uwiadomiają niniejszym Edyktem JO. Michała Xcia Radziwiłła opiekuna małoletniego Dominika Xcia Radziwiłła, iż Pan Paweł Jagmin w punkcie wydania oryginalnych rewersow do sądow tuteyszych żałobę podał, i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też sądy dla iego zamieszkania niewiadomego, iemu tuteyszego sądowego adwokata Reynbergiera, za obrońcę z iego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowiły, z którym też sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Galicyi zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie. Napomina się on niniejszym Edyktem, aby w terminie 9 dniach excypował, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego sobie patrona obrat i tego sądowi wymienit, i oraz tych podług prawa użył krokow, które się do obrony

swęj sprawy pożytecznemi byđź zdaia; gdyby bowiem tego nieuczynił, i swą zaniedbał sprawę samby sobie szkodę może jaką stąd wynikającą przypisać winien był.

Dan w Lublinie dnia 20 Grudnia 1803.

B. Gołaszewski.

Polł.

Dostenberg.

Z Rady C. K. Sądow Szła: Lubel. Galicyi Zachodniej.
Beinl.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej uwiadomiał niniejszym Edyktem P. Władystawa Hrabie Branickiego, iż Zyd Samson Surmanowicz w punkcie zapłacenia summ 200 czer. zł., 159 czer. zło. i 1500 zło. pol z procentem od całej 4854 czer. zło. summy do Sądow tutejszych załobę podał i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sady dla jego zamieszkania zagranicą iemu tutejszego sądowego adwokata Stefana Chylińskiego za obrońcę z jego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowiły, z którym też sprawa rozpoczęta podług przepisane go dla Galicyi Z chodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie. Napomina się on niniejszym Edyktem, aby w ciągu 90 dni do odpowiedzi stawił się, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego sobie patrona obrał i tego sądowi wymienił, i oraz tych podług prawa użył krokow, które się do obrony swęj sprawy pożytecznemi byđź zdaia; gdyby bowiem tego nieuczynił, i swą zaniedbał sprawę, samby sobie szkodę może jaką stąd wynikającą przypisać winien był.

Dan w Lublinie d. 13 Grudnia 1803.

B. Gołaszewski.

Purtscher.

Dostenberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.
Klimaszewski.

Magistrat C. K. Stołeczne go Krakowa uwiadomia, iż różne towary kupieckie Daniela Aufschlaga własne, na prozbę Jakuba Gürtlera iego prawa przekonywającego przez publiczną licytacją na dniu 14 Marca r. b. o godzinie ranney 9 w tutejszych Sukiennicach sprzedawane będą. Wszyscy zatem chęć kupienia wspomnianych towarow mający, na też Licytacją przybydź mogą.

Gotima, er.

Krzyżanowski.

Pohlberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołeczne go Krakowa.
Dnia 14 Februarii 1804 roku.

Plinta.

Walenty Litwinski Doktor powszechnego prawa, bywszy Professor prawa natury, krajowego, powszechnego i kryminalnego w Szkole główney Lwowskiej, teraz zaś Professor prawa cywilnego tak Rzymskiego jak i Prowincjonalnego Gallicyyskiego, tudzież praktyki sądowej w Szkole główney Krakowskiej, otrzymał stallum Adwokata przy Sądzie Szlacheckim Krakowskim i przyśięgę na Adwokata uniwersalnego pod dniem 24 Stycznia 1804. w Cesarsko Królewskim Gallicy Zachodniej Appellacyi Trybunale wykonał.

Magistrat Miasta Stołeczne go Krakowa wszystkich komu o tym wiedzieć należy niniejszym edyktem obwieszcza. Ponieważ sąd niniejszy na podnielenie zbiegu wierzycieli do wszystkich dobr ruchomych i nieruchomych Klary Bankowej w Gallicy zachodniej znajdujących się zezwolił. Przeto każdy któryby do zanieślenia na przeciw dopiero rzeczoney dłużnicze sprawiedliwaj iakiey pretensyi sądził mieć prawo, powołuje się, ażeby dnia 29. miesiąca Kwietnia roku 1804. z swoią pretensją w sposobie formalney załoby przeciw Adwokatowi prowincjonalnemu Niemetz zastępcy konkursowey Masły do tutejszego Magistratu podał, i w niey nietylko trzetelność swęj pretensyi ale też prawo, mocą którego w tej sądowey klasie umieszczonym byđź pragnie, okazał. Po upłynieniu wspomnionego dnia nikt więcej słuchanym nie będzie. Ci zaś którzyby swoich pretensyi aż do czasu owego nie podali, co się tycze wszystkiego majątku w Gallicy zachodniej znajdujące go się na

przeciw wspomnioney dłuźnicy bez wyięcia. i na ow czas odsądzeni będą, chociażby prawa kompensacyi po sobie mieli, lub chociażby też o własne iakie dobro z tey masy domagali się, lub chociażby ich pretensya na nieruchomych iakich dobrach zadłużoney zapisana była, tak dalece. że takowi wierzyciele gdyby co do masy winni byli, tenże dług mimo prawa kompensacyi własności lub zastawu, któreby im służyło zapłacić będą powinni. Nareszcie wszystkich wierzycielow zapadtey w krydę Klary Bankowey ninieyszeni się obwieszcza, iż do obrania administratora majątku, i deputacyi wierzycielow komislyya na dzień 3 mieřca Maa r. b. wyznaczona jest, w którym dniu cięz o godzinie 9 przed południem tu w Magistracie stawic się, i podług przepisu §. 86 ustawy sądowey zachować się mają.

Gollmayer.

Eodziński.

Pohlberg.

Z Rady Magistratu Miasta Ces. Krol. sołecznego Krakowa.

Dnia 31 Stycznia 1804.

C. K. sąd prowincjonalny szlachecki Lubelski Galicyi zachodniey, wszystkich komu o tym wiedziec należy ninieyszym Edyktem obwieszcza, ponieważ sąd ninieyszey na podanie zbiegu wierzycielow, do wszystkich dóbr ruchomych, i nie ruchomych do masy sukcesjonalney po zmarłym Franciszku Brzoźowskiem należących, w Galicyi zachodniey znajdujących się zezwolit. Przeto każdy któryby do zaniefienia naprzeciw rzeczonemu dopiero dłuźnikowi sprawiedliwey iakiey pretensyi sądził mieć prawo, powołuje się, ażeby aż do dnia 19 Maa r. następiącego 1804 z swoią pretensyą w sposobie formalney żądoby przeciw Panu Filipowi Obniskiemu adwokatowi prowincjonalnemu, iako zastępcy konkursowey masy do tuteyszych sądow szlacheckich podał, i w niey nietylko rzetelność swey pretensyi, ale też prawo mocę którego w tey lub owey klasie unieszczoney bydź pragnie okazał. Po upłynieniu wspomnionego dnia nikt więcej słuchanym nie będzie, ci zaś którzy swych pretensyi aż do czasu owego niepodali, co się tyczy wszystkiego majątku w Galicyi zachodniey znajduącego się na początku wspomnionego dłuźnika bezwyięcia, i na ow czas odsądzeni będą, chociażby prawo kompensacyi po sobie mieli, lub chociażby też o własne iakie dobro z tey masy domagali się, lub chociażby ich pretensya na nieruchomych iakich dobrach zadłużoney zapisana była tak dalece. że takowi wierzyciele, gdyby co do masy winni byli, tenże dług mimo prawa kompensacyi własności, lub zastawu, któreby im służyło zapłacić będą powinni. — Nareszcie wszystkich wierzycielow zapadtey w krydę pomienionego dłuźnika ninieyszemi obwieszcza się: iż do obrania administratora majątku, i deputacyi wierzycielow komislyya na dzień 22 Maa roku 1804 wyznaczona jest, w którym dniu aż o godzinie 9 przed południem w miejscu tuteyszego sądu stawic się i podług przepisu §. 86 ustawy sądowey zachować mają.

Dan w Lublinie dnia 20 Grudnia 1803.

Gołaszewski.

Gruszecki.

Władich.

Z Rady C. K. sądow szlach. Lubelskich Galicyi Zachd.

Klimaszewski.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey, oznaymiają tym Edyktem Antoniemu Orłińskiemu, Jozefie Ofińskiemu i Janowi Bleszyńskiemu, których miejsce mieszkania nie jest wiadome, że Katarzyna z Reniszewskich Kleczyńska dnia 29 Czerwca 1796 roku umarła, i onychże wzmiankowanych sukcesorow zostawita, oni przeto Edyktem ninieyszym wzywają się, ażeby stosownie do §. 624, 627 Części II. Prawa cywilnego, przed upłynieniem trzechletniego terminu, to jest: aż do dnia ostatniego Grudnia 1804 roku u tuteyszych C. K. Sądow szlacheckich dotępiając legitymową zgłosili się i względem obięcia majątku po wspomnioney Katarzynie Kleczyńskiej pozostatego, z dobrodzieystwem lub bez dobrodzieystwa Inwentarza deklarowac podali, gdyż inaczej ta substancya do wzyw. wyrażonego terminu sądowey Administracyi podległa porządkiem prawem przepisany pertraktowana będzie. W Krakowie dnia 20 Października 1801 roku.

Jozef de Nikorowicz

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi zachodniey.

Brzozad.

(Przy dzisieyszey Gazecie nayduie się drugi dodatek.)

D O N r u . 1 9 .

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W Krakowie dnia 4. Marca 1804.

D O N I E S I E N I A .

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej niniejszym uwiadomiam Edyktom, iż Dobra Wereszczyn w Cyrkule chełmskim leżące, dziedziczne Seweryna Wereszczynskiego, w cenie 11,014 z. p. 10½ gr. podług sporządzonego dzieła oszacowania, które przy samej licytacji zobaczone będzie wolno, łącznie oszacowane, w trzyletnią arendowną posesyją przez publiczną licytacją na dniu 14 Marca 1804 pod następującemi warunkami, wypuszczone zostaną.

a) arendowania chęć mający czwartą część ceny fiskalnej w zakład złoży, którą najwyższy dającym przy wyliczeniu czynszu rocznego potrącić będzie wolno.

b) Czynsz roczny ma być zawsze z góry, a wszczęgólności pierwszy w ośmiu dniach po ukończonym dziele licytacji przed obiciem Dobra posesyji, przez Dzierżawcę do tutejszego sądowego depozytu, pod utratą inaczey posesyji ze szkodą jego powtórnie wypuścić się mający, w monacie kursującej zapłacony, z tem dodatkiem, iż gdyby Dobra Wereszczyn lub do sukcesorow Jozefa Wereszczynskiego przeniosły się, lub też niniejszy tychże Dobra Dziedzic tymczasowie zszedł z tego świata, posesyja jednak aż do ukończenia roku arendownego wytrzymała zostanie.

c) Dla zabezpieczenia sprzętów i ruchomości gruntowych Dzierżawca ma zapisać kaucyją w summie 600 zł. pol. i takowe z zaświadczeniem Regenta przed obiciem dzierżawy do tutejszych Sadow podać.

Wszyscy przeto chęć dzierżawienia mający, ażeby do tej licytacji na dzień 14 Marca 1804 o godzinie 9 z rana w tutejszych Sądach stawili się niniejszym zapraszają się, z tem upewnieniem, iż resztę arendownych warunkow w sądowej Registraturze, lub też przy samym dziele licytacji zobaczyć każdemu będzie wolno.

Gołaszewski.

Purtscher.

Dastenberg.

Z Rady C. K. Sadow Szlach. Prowincjonalnych Lubelskich.

Dnia 19 Grudnia 1803.

Klimaszewski.

Z strony C. K. Niepołomskiej Kameralnych Dobra Dyrekcji zaaręduje się w mieście Skawinie znajdująca się Bractwa Przebendy St. Barbarze & Misericordiae Dei w Niepołomskiej Dyrekcji Kancelaryi na dniu 26 Marca r. t. z rana o godzinie 9, na trzy jedno po drugim następujące lata, to jest: od 24 Junii 1804 aż do 23 Junii 1807 więcej obliarującemu z tym końcem, aby każdy ochotę mający licytowania 10 procentowym wadium, to jest 37 ryń. 42 kr. opatrzonym być zechciał. — Cena fiskalna dotąd opłacająca roczna ratha 377 ryń. insze uwagi licytacji, mogą każdego czasu w Niepołomskiej Dyrekcji Kancelaryi, które na dzień licytacyynym zgromadzonym licytantom uwiadomione zostaną, przezyrane być; Nakoniec należy do tej Przebendy 101 morgow 1255" sążni ornych i 15 morgow 497" sążni łącznych gruntow, procz pomieszkania, dwóch stodoł, dwóch szop na siano i jedney stajni, niemniej

o) tydziennych 3 chałupniczych pieszych dai.
W Niepomicach d. 4 Februarii 1804.

Zydzi od takowey arendy wcale wyłączaia

Talski.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa uwiadamia, iż Kamienica na Stawkowskiej ulicy pod Nrem. 441 leżąca Dominika Borka własna, a w roku 1798 urzędownie na 1766 ryń. 37½ kr. taxowana, na zaspokojenie summy 1318 zł. pol. Adamowi Czermińskiemu należący się, przez publiczną licytacją na dniu 5 Kwietnia r. b. o godzinie 3 popołudniu tu na Ratuszu sprzedana będzie. — Wszyscy zatem mający chęć kupienia tej Kamienicy na pomieniony termin i miejsce przybydz mogą. — Nakoniec wszyscy wierzyciele iakowe pretensye realne do tej Kamienicy mający napominają się, aby te swoje pretensye pokazali, gdyż inaczey wzwyz naznaczony termin uchybiwszy na nich więcey przy podziale ceny licytacyyny żaden wzgląd miany nie będzie.

Drdacki.
Gollmayer.
Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.
Dnia 13. Stycznia 1804.
Plinta.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa uwiadamia, iż Kamienica Jozefa Petrego własna pod Nrem. 614 stoiąca, dnia 26 Sierpnia 1803 urzędownie na 2970 ryń. 50 kr. taxowana na zaspokojenie summy 2635 zł. pol. Bractwu Miłosierdzia Bożego należący się przez publiczną licytacją na dniu 19 Kwietnia r. b. o godzinie 3 po południu tu na Ratuszu sprzedana będzie. — Wszyscy zatem chęć kupienia tej kamienicy mający, na wzwyz pomieniony termin i miejsce przybydz mogą. — Nakoniec wszyscy wierzyciele hypotekowani napominają się, aby nieoczekując osobnych powołań swoje prawa realne im do tej Kamienicy służące na pomienionym terminie pokazali, gdyż inaczey ten termin uchybiwszy, na ich pretensye przy podziale osny licytacyyny żaden wzgląd miany nie będzie.

Drdacki.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 20. Stycznia 1804.
Plinta.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej uwiadamiają niniejszym Edyktem PP. sukcesorow Anny Sosnowskiej, iako to: Heleny z Bereckich Grabowiecką, Michata, czyli innego imienia Bereckiego, Wencestawa, Jana Horoch, i Franciszkę z Horochow Krzywobłocką, iż P. Marcin Karol Dobiecki, w punkcie zapłacenia summy 50,000 zł. pol. c. s. c. do sądow tuteyszych żatobe podał i pomocy sądowey dopraszał się.

Gdy zaś też Sądy dla ich niewiadomego zamieszkania, im tuteyszego sądowego adwokata Hakenszmida, za obrońcę z ich szkodą i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym też sprawa rozoczęta podług przepisanego dla Galicyi Zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie. Napominają się oni niniejszym Edyktem aby w 90 dniach excypowali, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddali, lub innego sobie patrona obrali, i tego Sądowey wymienili, i oraz tych podług Prawa uzyli krokow, które się do obroby swej sprawy pożytecznemi bydz zdają; gdyby bowiem tego nie uczynili, i swą zaniedbali sprawę, samiby sobie szkodę może iaką stad wynikającą przypisać winni byli.

Dan w Lublinie dnia 22 Listopada 1803 roku.

Golaszewski.
Poll.

Wladich. Z Rady C. K. Sądow Szlach: Lubelskich Galicyi Zachod.
Klimaszewski.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej uwiadamiają niniejszym Edyktem PP. sukcesorow Anny Sosnowskiej, iako to Heleny z Bereckich Grabowiecką, Michata czyli innego imienia Bereckiego, Wencestawa, Jana Horoch i Franciszkę z Horochow Krzywobłocke, iż P. Marcin Karol Dobiecki, w punkcie zapłacenia summy 4000 zł. pol. c. s. c. do Sądow tuteyszych żatobe podał i pomocy sądowey dopraszał się.

Gdy zaś też Sądy dla ich niewiadomego zamieszkania, im tuteyszego sądowego adwokata Hakenszmida, za obrońcę z ich szkodą i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym też

SPRAWA rozpoczęta podług przepisanege dla Galicyi zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, napominają się oni niniejszym Edyktem, aby w 90 dniach excypowali i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddali, lub innego sobie patrona obrali tego Sądowi wymienili, i oraz tych podług prawa użyli kroków, które się do obrony swej sprawy pożytecznemi być zdają; gdyby bowiem tego nieuczynili i swą zaniedbali sprawę, samby sobie szkodę może jaką stąd wynikającą przypisać winni byli.

Dan w Lublinie dnia 22. Listopada 1803

*H. Golaszewski.
Gruszecki.
Dostenberg.*

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.
Reinl.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej uwiadomiał niniejszym Edyktem Uur. Salomeę z Dybowskiich i Antoniego Andrzejewskich małżonkowi jako też Ur. Katarzynę z Dydyńskich Wiliuńską, iż Ur. Ignacy Gałęzowski imieniem opieki Maryanny Powilewiczówny, w sprawie zapłacenia sumy 7100 zł. pol. 5 gr. i 4025 z. p. 6 gr. c. s. c. przeciwko tych żatobę do sądów tutejszych podał i sądowej pomocy dopraszał się.

Gdy zaś też Sady dla nieznanego ich zamieszkania, tym tutejszego sądowego adwokata Piodorowicza za obrońcę z ich szkodą i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym też sprawa rozpoczęta podług przepisanege dla Galicyi Zachodniej prawa porządku prowadzona i ukończona będzie; oni przeto upominają się niniejszym Edyktem, ażeby w przeciągu 90 dni odpowiedzi, lub oznaczonemu obrońcy dokumenta swe przestali, albo innego adwokata obrali, tego Sądowi wymienili, i tych prawa środków używali, które do obrony swej sprawy potrzebnemi być osądzą; gdyby bowiem tego nieuczynili, i swą zaniedbali sprawę, szkodę stąd jaką wynikającą sami sobie przypisać będą winni. Dan w Lublinie dnia 22 Listopada 1803.

*Golaszewski.
Gruszecki.
Dostenberg.*

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Lubelskich.
Reinl.

C. K. sady szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej uwiadomiał niniejszym Edyktem P. Jana Piłsudskiego, iż P. Edmund Brzeziński względem dopuszczenia Execucyi do summy P. sprzedanej Dobr. Jakubow przy łupcu Janie Niemirze znajdujący się, na zaspokojenie summy 7176 zł., ol. c. s. c. do sądów tutejszych chęć obę podał, i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też sady dla tego mieszkania niewiedomego, tutejszego sądowego adwokata Reynbergiera, za obrońcę z jego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym też sprawa rozpoczęta podług przepisanege dla Galicyi zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie. Napomina się onegoż niniejszym Edyktem, aby na dzień 14 Marca 1804 do odpowiedzi się stawil, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego sobie patrona obral i tego Sądowi wymienil, i oraz tych podług prawa użył kroków, które się do obrony swej sprawy pożytecznemi być zdają; gdyby bowiem tego nieuczynil, i swą zaniedbał sprawę samby sobie szkodę może jaką stąd wynikającą przypisać winni był.

Dan w Lublinie dnia 22 Listopada 1803.

*B. Golaszewski.
Poll.*

Z Rady C. K. Sądów Sala: Lubel, Galicyi Zachodniej.
Reinl.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej uwiadomiał niniejszym Edyktem Ur. Kaspra Scuntowskiego, iż Ur. Dominel z Miłkowskich, Janą Krzywicką i Katarzyną z Miłkowskich Josefa Skolimowskiego małżonki, przeciwko jego i Maryannie z Barberskich Stankowską w sprawie odziorzenia części w Popławach osamotnym Pawła Woynie pozostałych, żatobę podał, i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sady dla niewiedomego jego zamieszkania, temu tutejszego sądowego adwokata w osobie J. na Madon za kuratora z jego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym też proces rozpoczęty podług przepisanege dla Galicyi Zachodniej prawa porządku prowadzony i ukończony zostanie, napomina się on niniejszym Edyk-

tem, aż by w 90 dniach do exekucyi się sam stawił. lub oznaczonemu patronowi i sw. dokumenta przestał, lub innego patrona obrat, i tego Sądom tutejszym wymienił i tych praw i środków używał, które do obrony swej sprawy potrzebne ni byż sążi, gdy by bowiem tego nie uczynił i swą zaniedbał sprawę, szkodę stąd taką wynajdując sam sobie przypisać będzie winien. — Dan w Lublinie dnia 16 Listopada 1803.

Gotaśzewski.

Purtscher.

Władich.

**Z Rady C. K. Sądow Ślach: Lubel: Galicyi Zachodniej
Klimaszewski.**

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej, oznaczają tym Edyktom JO. Xieciu Stanisławowi Ciałek rozistowskiemu; że Jozefa z Olizarow Borrowska w Sądow tych — o zastępczo summy 416 000 zł. pol. — żądają na niego podać, i o pomoc dadu ile sroga iedliwość wymaga orosił.

Gdy zaś Sady te nie mają wiadomości gdzie obżetowany zostaje lub czy wcale w C. K. Państwach dziedziach: znawduć się, onemu adwokato tutejszego P. Telisforz Bilowiczu, z tego szkoda i tego kosztem zastępczą postanowity, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. Państwie dziedziach — przepisaney rozpoznać się i ukończony będzie: On orzeto Edyktom niniejszym tym kinem upominia się, żeby w czasie przyzwoitym to jest w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli iednie ma Prawa swego dowody, to zastępczy wyznaczonemu wczesna e przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tutejszym wymenił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsuteczniczy sze osażi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. Praw, przypisać był winien.

Jozep. de Nikorowicz.

Jan Nep. Wlach.

Walenty Lichocki.

**Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie d. 7 Stycznia 1804.
Sternack.**

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej, oznaczają tym Edyktom P. Franciszkowi Polaskiemu, Tomaszowi Brodzowskiemu, K. Zimorowskiemu Kaszyńskiemu i Kacetonowi Męcinskemu; że P. Franciszek Markowicz na nich i na nichże i Franciszkę Jawerskich matronów, mężi z wa Floryna Hynacięgo w Sądow tych — o zniszczeniu Franckich w roku 1753 względem dziedziach wofowy Dobr Brzuchin — z przyległościami zawartej — żądają podać, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga, przestał.

Gdy zaś sady te nie mają wiadomości, gdzie oni zostaje, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedziach znawduć się, onymże adwokato tutejszego P. Lichicha z ich szkoda i ich kosztem zastępczą postanowity, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. Państwie dziedziach — przepisaney rozpoznać się i ukończony będzie: oni przed Edyktom niniejszym tym kinem upominia się, żeby w czasie przyzwoitym to jest: w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli iednie ma Prawa swego dowody, to zastępczy wyznaczonemu wczesna e przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsuteczniczy sze osażi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. Praw przypisać musieli.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronensjels S. P. R. K.

W. Lichocki.

**Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 24. Grudnia 1803 roku.
Elsner.**